

(35) Така говори Господъ Ръбкото да сълнцето за видѣлия на денът,

И наредбите на луната и на звѣздите за видѣлия на нощта,

Съкото запрѣтива на морето когато вълните му шумятъ:

"Господъ на силите е името му.

(36) УАко исчезнатъ тѣзи наредби отъ предъ мене, говори Господъ,

Тогавъ Израилевото сѣме ще прѣстане Отъ да е народъ прѣдъ мене въ всички дни.

(37) Така говори Господъ: Ако нѣма фако може небето горѣ да се измѣри, И основанието на земята долу да се изслѣдатъ,

Тогавъ и азъ ще отхвърля всичкото Израилево сѣме

За все що сѫ сторили, говори Господъ.

(38) Его, идатъ дни, говори Господъ, И градътъ ще сѣ стграда Господу

Отъ стъпътъ Анаанея до портата на глагътъ.

(39) И ирвъ на размѣрение ще излѣзе още

Срѣщу него до хълмъ Гаривъ, И ще обходи до Гоатъ.

(40) И всичката долина на труповете и на пепелътъ,

И всичките полета до потокъ Кедронъ,

Что югътъ на портата на коннетъ къмъ истокъ,

Ще блажъ святи Господу:

Нѣма вече да се искореи Нито да се съсипе въ вѣкъ.

ГЛАВА 32. Изложба на съдътъ на Иеремия

Словото което биде къмъ Иеремия отъ Господа въ десетото лѣто на Седекия Юдинъ царь, което бѣ осмнадесетото лѣто на Навуходоносора.

(2) И тогавъ воинството на Вавилонскиятъ царь обсаджаше Иерусалимъ; а пророкъ Иеремия бѣ затворенъ въ дворътъ на тъмницата която бѣ въ домътъ на Юдинъ царь.

(3) Защото Седекия Юдинъ царь бѣше го затворилъ, и казаше: Защо ти пророчествуваши и казвашъ: Така говори Господъ: Ето,

да ще прѣдамъ този градъ въ рѣката на Вавилонскиятъ царь, и ще го обладае;

(4) и "Седекия Юдинъ царь нѣма да избѣгне изъ рѣката на Халдейците, но непрѣмѣнно ще биде прѣдаденъ въ рѣката на Вавилонскиятъ царь, и ще говори съ него уста съ уста,

и очите му ще видятъ неговите очи;

(5) и ще заведе Седекия у Вавилонъ, и тамъ ще биде той додѣ го постълъ, говори Господъ: ако сратувате противъ Халдейците, нѣма да уските?

(6) И рече Иеремия: Биде слово Господне къмъ мене и каза: (7) Ето, Анаамеилъ, синътъ на Седумма стрика ти, ще дойде при тебе и ще рече: Купи за себе си нивата ми която е въ Анатотъ; защото тебѣ принадлежи право на близките сродници да я искупишь.

(8) И дойде при мене Анаамеилъ, синътъ на стрика ми, въ дворътъ на тъмницата, спорѣдъ словото Господне, та ми рече: Купи, моляхъ, нивата ми която е въ Анатотъ у Вениаминовата земя; защото на тебе принадлежи право на наследието, и на тебе искупувалието: купи я за себе си. Тогавъ познахъ че слово Господне бѣ това.

(9) И купихъ отъ Анаамеила, стрикътъ си синъ, нивата която е въ Анатотъ, и прѣтегахъ му среброто, седмадесетъ сикия сребро.

(10) И писахъ записътъ, и ударихъ печать, и турихъ свидѣтели, и прѣтегахъ среброто въ вѣситъ.

(11) И зѣхъ записътъ на купуванието, запечатаний споредъ законъ и обычай, и отвореный,

(12) и дадохъ записътъ на купуванието, прѣдъ

а 4 Цар. 25; 1, 2. Зах.

Гл. 39; 1. 21—23. Гл.

б Неем. 3; 25. Гл. 33; 1. 37; 21. 38; 6.

и 2 Лѣтъ 23; 15. Неем. 3; 28. Гл. 39; 14.

и 2 Лѣтъ 23; 15. Неем. 3; 28. Гл. 34; 2.

и 2 Лѣтъ 23; 15. Гл. 34; 3. 38; 18, 23.

и 2 Лѣтъ 23; 15. Гл. 34; 5. 52; 9. Гл. 27; 22.

и 2 Лѣтъ 23; 15. Гл. 21; 4. 33; 5. Гл. 25; 24, 25, 32.

и 2 Лѣтъ 23; 15. Гл. 36; 4.

и 2 Лѣтъ 23; 15. Гл. 36; 4.

р Бит. 1; 16. Исаи. 72; 5, 17. 89; 2, 36, 37. 119; 91. и Иса. 51; 15. т Гл. 10; 16. г Иса. 54; 9, 10. Гл. 33; 20. ф Гл. 33; 22.

и Неем. 3; 1, 18. Зах. 14; 10. Гл. 39; 1. 21—23. и Иез. 40; 8. Зах. 2; 1. Гл. 33; 1. 37; 21. 38; 6. и 2 Лѣтъ 23; 15. Гл. 39; 14. Гл. 34; 2.

и Иона 3; 17. Гл. 39; 5. 52; 9.

и Гл. 21; 4. 33; 5. Гл. 25; 24, 25, 32. Гл. 36; 4.

и Гл. 36; 4.

и Гл. 36; 4.

и Гл. 36; 4.